

مقدمه‌ای بر آشنایی با محدثات شیعه

دکتر نهلہ غروی نائینی*

گرچه درباره احوال و زندگانی زنان مطالعات زیادی انجام شده و کتبی به رشته تحریر درآمده است، اما همچنان نیاز فراوانی به بررسی احوال این گروه در دوره‌های مختلف احساس می‌شود. زنان همواره در فشار و مظلوم بوده‌اند و به آنان کمتر اجازه شکوفایی استعدادها و خلاقیت‌هایشان داده شده است. در این مقاله موقعیتها و امکانات زنان برای پیشرفت در زمانهای مختلف بررسی می‌گردد. در زمانی که زن را موجودی فاقد احترام و ارزش می‌دانستند و حتی دختران را زنده به گور می‌کردند، خداوند متعال به وسیله دین اسلام بالاترین هدیه را به زنان عطا کرد و شمار زیادی از آیات را درباره آنان نازل فرمود و حتی در قرآن کریم یک سوره به نام سوره نساء (زن) مشهور است. خداوند ارزش وجود طائفه نسوان را به همه انسانها خاطرنشان کرده و یادآور شده است که زن نه تنها موجودی عقب مانده نیست بلکه از نظر خلقت، همپای مردان است و از حقوقی مشابه آنان برخوردار است. با اینکه پیامبر گرامی اسلام حضرت محمد - صلی الله علیه و آله و سلم - بارها درباره زنان و حقوق آنان توصیه فرموده‌اند. اما همواره جمعی در مهجور نگه داشتن این آفریده ارزشمند تلاش کرده‌اند و نخواسته‌اند که استعداد و قدرت تفکر زنان مطرح شود؛ از این رو در نوشتۀ‌هایشان یا نامی از آنها به میان نیاورده‌اند و یا به گونه‌ای فشرده و مبهم آنها را مطرح ساخته و یا آنان را بکلی نادیده انگاشته‌اند. کتابهایی که در شرح حال و زندگانی مسلمانان نوشته شده بیانگر این حقیقت است که در هر زمان بخشی از کتاب که درباره طائفه نسوان است با سهل انگاری و کم توجهی تواًم بوده و به آنها بهای اندکی داده‌اند. به عنوان مثال در میان کتابهای اهل سنت، هفت مجلد از کتاب الطبقات الکبری از ابن سعد، که از کهن ترین کتابهای در معرفی اصحاب رسول الله (ص) است به معرفی مردان و تنها یک جلد آن به معرفی بانوان اختصاصی داده شده است. چهار مجلد از کتاب اسد الغابة فی معرفة الصحابة این اثیر

درباره رجال و فقط نیمی از مجلد پنجم آن به طائفه نسوان پرداخته است. همچنین کتاب الاستیعاب فی معرفة الاصحاب از ابن عبدالبر که سه مجلد و نیم آن مربوط به شرح حال مردان و تنها نیمی از مجلد چهارم به شرح حال زنان اختصاص یافته است یا کتاب الاصابة فی معرفة الصحابة اثر ابن حجر عسقلانی که مطالب مربوط به احوال و نام زنان در قیاس با مردان حجم اندکی را تشکیل می‌دهد.

کتابهای شیعی نیز که معرفی کننده اصحاب رسول الله (ص) هستند وضعی مشابه دارند؛ مثلاً در کتاب رجال شیخ طوسی در بخش اصحاب پیامبر(ص) قریب ۲۹ صفحه به ذکر نام رجال و دو صفحه به نام زنان اختصاص یافته است. شیخ طوسی در معرفی زنان صحابی رسول الله(ص) فقط نام ۲۸ نفر را ذکر کرده و این اسمی به گروه خاصی اختصاص ندارد تا بتوان علت قلت تعداد را تحلیل کرد و نمی‌دانیم که معیار و انگیزه شیخ طوسی در انتخاب این نامها چه بوده است؟ زیرا ابن اثیر قریب هزار زن صحابی رسول خدا(ص) معرفی کرده است. این اختلاف عیناً در کتابهای معاصرین چون تنقیح المقال علامه مامقانی، مجمع الرجال مولی قهقهائی و معجم رجال الحديث آیت الله خویی نیز مشاهده می‌شود، زیرا اینان متابعی جز کتابهای متاخرین مانند طوسی، نجاشی و برقی (رحمه الله عليهم) در اختیار نداشته‌اند.

البت دانشمندانی چند به نوشتن گزارش احوال زنان بر جسته همت گماشتند و مجموعه‌هایی را ارائه نمودند. ابن طیفور نام جمعی از بانوان را که در مرتبه بالایی از فصاحت و بلاغت بودند در کتاب بلاغات النساء ذکر کرده و نمونه‌هایی از سخنانشان را هم آورده است. عمر رضا کحاله در کتاب اعلام النساء که در پنج مجلد تدوین شده، و می‌توان گفت که نویسنده در جمع آوری مطالب از بذل هیچ کوششی دریغ نورزیده و مجموعه جالب توجهی را تهیه کرده است، زنان طبقات مختلف مسلمان و غیر مسلمان از ملت‌های گوناگون را معرفی کرده است، لکن درباره بسیاری از زنان شیعی حق مطلب را ادا نکرده است. مثلاً از مادران برخی از ائمه معصومین یاد نکرده و طی ذکر نام اصحاب رسول الله(ص) هم اسم برخی از زنان چون ام حذیفة بن الیمان را نیاورده است. وی در کتابش درباره عایشه بنت ابی بکر قریب ۲۱۰ صفحه مطلب نوشته است، در حالی که درباره حضرت زهرا(س) فقط به نگارش حدود ۴۲ صفحه بسته کرده و درباره حضرت خدیجه(س) نیز بیش از ۶ صفحه مطلب نیاورده است.

زینب فقاره بانوی دانشمند لبنانی الاصل، مصری کتاب الدر المنتور فی طبقات ربات الخدور (یک جلدی) را که شرح حالی از بانوان در زمانها و اعصار مختلف است و

نظیر اعلام النساء تدوین شده به رشته تحریر درآورده است که گرچه از معتبرترین کتب مربوط به زندگینامه زنان در جهان اسلام به شمار می‌رود، ولی به علت گستردگی بودن و اختصاص نداشتن به طبقه یا زمانی خاص، مجموعه‌ای ناقص است در این اثر از زنان مسلمان و غیر مسلمان و حتی از زنانی یاد شده که چندان شایان ذکر نبوده‌اند.

شیخ ذبیح الله محلاتی کتابی در شش مجلد به نام *ریاحین الشریعه* نوشته است که مجلد ششم آن در بهار سال ۱۳۷۰ منتشر شده و در ترجمه احوال زنان دانشمند شیعی است، اما نام زنانی در آن به چشم می‌خورد که شیعی نیستند. علاوه بر این از زنانی سخن رفته که نه تنها عالم نیستند، بلکه سزا نبود که نامشان در چنین مجموعه هایی آورده شود، در حالی که از نام برخی از افراد (چون ام سلیط که از اصحاب رسول الله(ص) بوده و نامش در همه کتب رجالی فریقین آمده) سخنی به میان نیامده است.

از کتابهایی که اخیراً به چاپ رسیده است، می‌توان کتاب *موسوعة حياة الصحابيات* جمع آوری محمد سعید مبیض و *اعلام النساء المؤمنات* تأییف ام علی مشکور و همسرش محمد الحسون را نام برد که اوی مجموعه نسبتاً کاملی از صحابیات رسول خدا(ص) است، ولی به علت نداشتن فهرست اعلام یافتن اسمی در آن دشوار است و حتی در تنظیم اسمی ترتیب حروف هجاء رعایت نشده است. بررسی اجمالی این کتب و تحرک و جنبشی که پس از انقلاب اسلامی و به ابتکار بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران امام خمینی(ره) در حق زنان به وجود آمد، این انگیزه را تقویت کرد که مجموعه‌ای در شناخت زنانی که ناقل گفتار و احادیث و فضائل معصومین و اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام بوده‌اند، گرد آید و بدین ترتیب در راه معرفی بیشتر بانوان مؤمن، عالم، فداکار، شجاع و فاضل جهان اسلام قدمی برداشته شود.

از آنجا که شیعه همواره در طول تاریخ مظلوم واقع شده و بیشتر نویسندهان و قلم به دستان در محو مفاخر شیعه و آثار آن همت گماشته‌اند، و براساس فرمایش امام صادق(ع) که فرمود:

إعرفوا منازل شيعتنا على قدر روایتهم عنا و فهمهم مينا (مقام و منزلت شیعیان ما را از میزان روایتشان از ما و فهم درکشان درباره ما، بشناسید).

کتاب محدثات شیعه که معرفت نام، شرح حال، وفات، فضایل، گفتار بزرگان، اینکه از چه کسی روایت شده و چه کسی از وی روایت کرده و احادیث نقل شده قریب دویست زن راوی معصومین علیهم السلام از زمان رسول خدا(ص) تا امروز است در حال حاضر زیر چاپ است. در این کتاب از میان زنان راوی آن دسته را که به نحوی به تشیع

مسوبد، انتخاب کرده و یاد کرده‌ایم؛ بانوانی چون خدیجه کبری (س) که همه اموالش را در راه دین و نشر آرمان الهی پیامبر خدا(ص) صرف کرد و در محیط شرک آلود مکه اولین فردی بود که به دین اسلام گروید و همه فشارها سختیها را در این راه تحمل کرد، یاد کرده‌ایم. نور دیده پیامبر گرامی، زهرای اطهر(س) که رسول خدا(ص) درباره اش فرمود:

فاطمه پاره تن من و نور دیده من و میوه قلب من است؛ هر که او را بیازارد مرا آزرده و هر که او را شاد کند مرا شاد کرده است^(۱) عبادت، قناعت، دفاع از حریم رسالت و امامت، همسرداری و تربیت فرزند و خلاصه همه صفات فاطمه بهترین راهنمای الگوی زنان مسلمان است.

از نمونه‌های عالی ایمان و صداقت چون ام سلمه، ام ایمن و اسماء بنت عمیس که همواره در خدمت رسالت و محرم اسرار ایشان بودند و در بیان حقایق و احادیث آن بزرگواران سهم بسزائی داشتند و از زنان شجاع و فدایکار همانند ام سلیم و ام ایمن که در جنگها همراه رسول خدا(ص) و در کمک رسانی و مداوای مجروحین و آذوقه رسانی به سریازان یاوران با وفا و کارسازی برای مسلمین بودند همچنین از بانوانی نظیراروی بنت حارث بن عبدالمطلب، سروده بنت عماره و زینب کبری(س) که با سخنان فصیح و بلیغ و کلام آتشین و کوبنده خود دربار معاویه و یزید را زیر و رو کردند و این دو زمامدار طاغوتی را به عجز و اداشتن و حامل پیام دو امام زمان خویش بوده‌اند یاد شده است. همچنین بانوانی چون ام سلیم (مادر انس بن مالک) و ام الفضل (خواهر میمونه زوجة رسول الله (ص) که مورد توجه و لطف رسول الله (ص) بودند و پیامبر به دیدارشان می‌رفت، از دیگر افرادی هستند که از آنها سخن رفته است.

مؤمناتی چون حبابه و الیبه و ام اسلم که گواه و حامل سر امامت بودند و با گفتار و تصدیق خویش امر امامت را تأیید کردند و علیاً مخدراتی چون نرجس (والده امام زمان «عی») و مادر احمدبن موسی الكاظم، که بسیار بالیاقت و علو مقام بودند و امانت امامت به ایشان سپرده شد، یاد کرده‌ایم. همسران و دختران ائمه (ع) نیز که عالم، فاضل، فدایکار و همراه و همگام رهبرانشان مصائب و سختیها را متحمل می‌شدند و حامل پیامها و گفتار آن بزرگواران که همواره تحت فشارهای سیاسی زمان خویش بودند، معرفی شده‌اند. این بانوان نمونه‌های برجسته و اسوه‌های عالی‌ای هستند که در انتقال احکام

اسلامی و فرمایش‌های احادیث رسول الله (ص) و ائمه (ع) سهم بسزایی داشتند. بانوانی که پس از عصر ائمه و دوران غیبت کبری می‌زیسته‌اند، چنانچه از یکی از بزرگان و مشایخ‌شان حدیثی اخذ یا نقل کرده‌اند و یا از ایشان اجازه نقل خبر داشته‌اند نیز نامشان در این کتاب جای دارد، بانوانی مانند: دختران شیخ طوسی؛ دختر سید مرتضی؛ دختران ملاصدرا فیلسوف بزرگ؛ زنان معروف از خاندان علم و تقوا برگانی قزوینی؛ علویه‌های خاندان علم و فضیلت علوی بغدادی و حاجیه علویه، نصرت امین از بانوان عالم، فاضل، فقیه، محدث و مفسر که صاحب تألیفاتی بود و شاگردانی تربیت کرد و بالاخره همه زنانی که هر یک از صفاتشان بهترین الگو برای زندگی ماست.

روشن کار

ابتدا برای دسترسی به اسامی بانوان اهل حدیث و روایت از کتاب تنقیح المقال (رجال مامقانی) استفاده شد و این اسامی با استفاده از دیگر کتب رجالی شیعی تکمیل گردید و جهت تکمیل شرح حال و خاندان و احادیث آنها از کتب رجالی اهل تسنن و کتابهای تاریخ و سیره کمک گرفته شد. تعدادی از نامها نیز با بررسی سرگذشتها و احادیث بانوان انتخاب شد، بدون اینکه از آنها در کتابهای رجالی شیعی نامی ذکر شده باشد. چون هدف آشنایی با محدثات شیعه بوده، از بانوانی که به طریق حدیث اخذ یا نقل کرده‌اند، یاد شده چنانچه حدیثی از آنها به چشم خورده، آورده شده است. نام زنانی که بعد از حیات معصومین، علیهم السلام، می‌زیسته‌اند چنانچه از یکی از بزرگان و مشایخ خود حدیثی اخذ یا روایت کرده‌اند، نیز در این مجموعه آمده است نام متأخرین و معاصرین - بویژه از زمان پیدایش کتب چاپی - با توجه به اجازه‌ای که از استادیشان در تعلیم و تدریس داشته‌اند، در زمرة محدثین ذکر گردیده است. این نامها بر اساس حروف الفبا تنظیم شده و برای تبرک و احترام مقام والای دختر گرامی پیامبر(ص)، کفو امیر المؤمنین(ع) و مادر ائمه معصومین، نام ایشان با استفاده از لقب ام ابیها، در آغاز اسامی این بانوان آمده است. برای هر یک از این اسامی، ابتدا نام، نام پدر، خانواده، تاریخ ولادت، همسر (یا همسران)، فرزندان، و شرح کوتاهی از زندگانی (در صورتی که متابعی در دسترس بوده) ذکر شده و سپس به خصایص اخلاقی ایشان پرداخته شده و امتیازاتشان براساس آنچه در کتب یافت شده ذکر گردیده است.

بخشی هم با عنوان سخنان بزرگان آمده و پس از آن تاریخ وفات بزرگان درج گردیده و قسمتی نیز به نام کسانی که این افراد از آنها روایت کرده‌اند. و همچنین نام افرادی که از این افراد روایت کرده‌اند، اختصاص یافته است. آخرین بخش شامل احادیثی است که یک بانو نقل کرده است. در این قسمت به جهت اختصار، به دو یا سه حدیث اکتفا

شده و احاديث بيشتر به صورت ذكر منبع آمده است.

متابع و مأخذ

- ١- ابن اثير الجزري، ابوالحسن على بن ابى الكرم الشيبانى؛ اسد الغابه فى معرفة الصحابة، ٥ ج، دار احياء التراث العربي
- ٢- ابن حجر، احمد بن على العسقلانى؛ الاصابة فى تمييز الصحابة، مكتبة مصطفى محمد، ١٣٥٨ هـ
- ٣- ابن طيفور، ابوالفضل احمد بن طاهر؛ بلاغات النساء، مكتبة مرتضويه، نجف، ١٣٦١ هـ
- ٤- ابن عبدالبر، يوسف بن عبدالله بن محمد؛ الاستيعاب فى معرفة الأصحاب، ٤ ج، تحقيق على محمد الباوى، مصر.
- ٥- برقي، ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد؛ الرجال برقي، نسخه خطى، شماره ١٨/٩٥٥ عـ، کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.
- ٦- حشون، محمد و مشکون، ام على؛ اعلام النساء المؤمنات، چاپ اول، انتشارات اسوه، ١٤١١ هـ
- ٧- خوبی، سید ابو القاسم؛ معجم رجال الحديث، ٢٣ ج، چاپ پنجم، مدينة العلم، قم.
- ٨- طوسي، ابو جعفر محمد بن حسن؛ اختيار معرفة الرجال، رجال الكثى، تصحيح ميرداماد الاسترآبادى.
- ٩- طوسي، ابو جعفر محمد بن حسن؛ رجال الطوسي، چاپ اول، نجف ١٣٨١ هـ / ١٩٦١ م.
- ١٠- فواز العاملی، زینب؛ الدر المنشور في طبقات ربات الخدور، مصر.
- ١١- قهپایی، عنایة... بن على؛ مجمع الرجال، ٧ ج، مؤسسه مطبوعاتی اسماعیلیان، قم.
- ١٢- کاتب واقدى، ابن سعد؛ الطبقات الكبرى، ٩ ج، دار صادر، بيروت.
- ١٣- کحاله، عمر رضا؛ اعلام النساء في عالمي العرب والاسلام، ٥ ج، چاپ پنجم، مؤسسه الرساله، بيروت ١٤٠٤ هـ
- ١٤- مامقانی، شیخ عبدالـ... بن محمد حسن؛ تنقیح المقال في علم الرجال، ٢ ج، نجف ١٣٥٢ هـ
- ١٥- مبیض، محمد سعید؛ موسوعة حیاة الصمامیات، چاپ اول، مکتبة الغزالی، ادلب، ١٤١٠ هـ / ١٩٩٠ م
- ١٦- م حلّاتی، ذبیح اللہ: ریاحین الشریعة در ترجمه بانوان دانشمند شیعه، ٤ ج، دارالکتب الاسلامیة، تهران.
- ١٧- نجاشی، ابوالعباس احمد بن على؛ رجال النجاشی، مکتبة الداوری، قم.